

בש"פ 3850/14 - גולן בארכיבי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 3850/14 - א'

כבוד הרשם גולדן לובינסקי

לפני:

גולן בארכיבי

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה להארכת מועד

החלטה

לפני בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 23.1.2014 (ת"פ 13-05-12356), אשר בಗדרו הושת על המבקש - שהורשע על פי הודהתו בעבירות שוד - עונש מאסר של ארבע שנים, כמו גם מאסר מותנה וכן פיצוי כספי עבור המטלוננט. הבקשת הוגשה ביום 29.5.2014, וזאת לאחר שביום 7.5.2014 סירבה מזכירות בית משפט זה לקבל לרישום הودעת ערעור מטעמו של המבקש (יצוין, כי הودעת הערעור נושאת תאריך 24.3.2014. הטעם לפער בין תאריך זה לבין המועד בו הגיעו ההודעה למזכירות בית המשפט לא הבהיר, ואולם כפי שיתברר מיד אין לכך נפקות לעניינו).

ה המבקש, אשר אינו מיוצג בעריכאה זו, נתן הסבר אחד ויחידiae להיחור בהגשת הערעור. לטענתו, עורך הדין אשר יציג אותו בבית המשפט המחוזי הטעה אותו באשר לדסdem הזמנים להגשת ערעור על פסק הדין בעניינו. אף שטענה זו

עמוד 1

נטענה בנסיבות רבה וללא פירוט, ביקשה כב' הרשותת ל' במלך מעורך הדין ליתן התייחסותו אליה. בתגובהו של עורך הדין מכל וכל את טענת המבוקש. הוא ציין כי אמרו היה להגיש, בשם המבוקש, ערעור על חומרת העונש, ואולם בסופו של יום נמנעו מכך לבקשתו של המבוקש. עורך הדין הוסיף והדגיש כי מסר למבוקש, בזמן אמת, שהמועד להגשת ערעור הינו מוגבל ועתיד להסתיים, ואף על פי כן עמד המערער על אי הגשת הערעור.

אף שאמת המידה הנוגגת לבחינות של בקשות להארכת מועד בפלילים הינה מוקלה מזו הנוגגת בהליך אזרוחים, אף שההילך הערעורי אשר מבקשת ארוכה להגשתו הינו ערעור בזכות, הרי שלאור האמור לעיל אין הבקשה, כפי שהיא מונחת לפניי, מגלת כל "טעם ממש המניח את הדעת" לאיחור ומילא אין בידי להיענות לה. אצ"ן, כי ככל שסבירו המבוקש שקיים הסבר חולפני לאיחור אשר לא קיבל ביטוי בבקשתה דן, יוכל הוא להגיש בקשה נוספת ונוספת והיא תידוע לגופה.

הבקשה נדחתת, איפוא.

ניתנה היום, י"א בתמוז תשע"ד (9.7.2014).

גַּלְעָד לוֹבִינְסְקִי
רְשָׁם